

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1971-1972.

6 JUNI 1972.

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 61 tweede lid, van de Provinciewet.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT (1) UITGEBRACHT DOOR DE H. WYNINCKX.

De Commissie voor de Binnenlandse Zaken heeft dit voorstel van wet grondig besproken. Het geldt het toekennen aan de leden van de provinciale raden, die meer dan 5 km van de plaats van vergadering van de Provincieraad wonen, van een vergoeding voor reiskosten gelijk aan de prijs van 1^e klasse met het gemeenschappelijk vervoer, of een bedrag bepaald op basis van de kilometer-vergoeding, zoals bepaald bij koninklijk besluit van 18 januari 1965.

Aanvankelijk werd gezocht naar de mogelijkheid om een forfaitair te bepalen vergoeding toe te kennen, jaarlijks bij koninklijk besluit vast te stellen. Alhoewel dit stelsel op het eerste gezicht eenvoudiger leek, werd er van afgezien. Ook stelde de Commissie vast dat er van de vrijkaarten, die vandaag ten gerieve van de provincieraadsleden worden uitgereikt, zelden gebruikt wordt gemaakt.

Er kan overigens geen gewag worden gemaakt van dubbel gebruik, gezien deze vergoeding slechts zou gelden voor de eigenlijke zittijden en de commissievergaderingen, die daar-aan zijn verbonden.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Van Cauwenbergh, voorzitter; Coucke, Demuyter, Dequecker, De Seranno, Dulac, du Monceau de Bergendal, Franck, Goffart, Gramme, Jorissen, Lagasse, Pede, Sledsens, Strivay, Vanackere Leo, Van der Aa, Vanderborgh, Vanderpoorten, Vandezande, Verspeeten en Wyninckx, verslaggever.

R. A 8994

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
230 (Zitting 1971-1972) : Voorstel van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1971-1972.

6 JUIN 1972.

Proposition de loi modifiant l'article 61, second alinéa, de la loi provinciale.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE (1)
PAR M. WYNINCKX.

La Commission de l'Intérieur a consacré un examen approfondi à la proposition de loi qui vous est soumise. Elle vise à octroyer aux conseillers provinciaux habitant à plus de 5 km du lieu de réunion du Conseil une indemnité de frais de route égale au prix du parcours en première classe par les transports en commun ou un montant fixé sur la base de l'indemnité kilométrique établie par l'arrêté royal du 18 janvier 1965.

L'on a d'abord recherché la possibilité d'accorder une indemnité forfaitaire à déterminer chaque année par le Roi. Ce système, encore qu'il parût plus simple à première vue, a été abandonné. D'autre part, la Commission a constaté que les conseillers provinciaux ne font que rarement usage du libre parcours qui leur est actuellement délivré.

D'ailleurs, on ne peut dire qu'il y ait double emploi, étant donné que cette indemnité ne serait allouée que pour les sessions proprement dites et les réunions de commission qui s'y rattachent.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Van Cauwenbergh, président; Coucke, Demuyter, Dequecker, De Seranno, Dulac, du Monceau de Bergendal, Franck, Goffart, Gramme, Jorissen, Lagasse, Pede, Sledsens, Strivay, Vanackere Leo, Van der Aa, Vanderborgh, Vanderpoorten, Vandezande, Verspeeten et Wyninckx, rapporteur.

R. A 8994

Voir :

Document du Sénat :
230 (Session de 1971-1972) : Proposition de loi.

Niettemin aarzelden sommige leden t.o.v. het koppelen van deze twee faciliteiten.

De Commissie heeft zich uiteindelijk bij eenparigheid uitgesproken voor de volgende tekst :

« Zij die hun werkelijke verblijfsplaats hebben op ten minste een halve myriometer afstand van de plaats van de vergadering, ontvangen bovendien een vergoeding voor reiskosten, gelijk aan de prijs van de reis van die verblijfplaats naar de zetel van de Provinciale Raad, hetzij op de lijnen van de spoorweg en van de transportmaatschappijen, hetzij met hun eigen voertuig, volgens het tarief vastgesteld door de Koning op het stuk van de reiskosten toegekend aan de Rijksambtenaren. »

Het begrip « woonplaats » werd vervangen door het begrip « werkelijk verblijf », omdat dit laatste geldt als grondslag voor de berekening van de reiskosten van het Rijks-, provincie- en gemeentepersoneel.

Het geamendeerde voorstel is aangenomen met eenparigheid van stemmen.

Het verslag is goedgekeurd met eenparigheid van stemmen.

De Verslaggever,
J. WYNINCKX.

De Voorzitter,
A. VAN CAUWENBERGHE.

♦♦

TEKST AANGENOMEN
DOOR DE COMMISSIE.

ENIG ARTIKEL.

Het tweede lid van artikel 61 van de Provinciewet wordt door volgende bepaling vervangen :

« Zij die hun werkelijke verblijfplaats hebben op ten minste een halve myriometer afstand van de plaats van de vergadering, ontvangen bovendien een vergoeding voor reiskosten, gelijk aan de prijs van de reis van die verblijfplaats naar de zetel van de Provinciale Raad, hetzij op de lijnen van de spoorweg en van de transportmaatschappijen, hetzij met hun eigen voertuig, volgens het tarief vastgesteld door de Koning op het stuk van de reiskosten toegekend aan de Rijksambtenaren. »

Néanmoins, certains membres ont manifesté des réticences quant au cumul de ces deux facilités.

La Commission s'est finalement prononcée à l'unanimité en faveur du texte suivant :

« Ceux qui ont leur résidence effective à un demi-myriamètre au moins du lieu de la réunion, reçoivent en outre une indemnité de frais de route égale au prix du parcours du lieu de cette résidence au siège du Conseil provincial, soit sur les lignes de chemin de fer de l'Etat et des compagnies de transport, soit avec leur propre voiture, d'après le tarif fixé par le Roi en matière de frais de parcours accordés aux fonctionnaires de l'Etat. »

La notion de « domicile » a été remplacée par celle de « résidence effective », parce que cette dernière sert de base au calcul des frais de parcours du personnel de l'Etat, des provinces et des communes.

La proposition amendée a été adoptée à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. WYNINCKX.

Le Président,
A. VAN CAUWENBERGHE.

♦♦

TEXTE ADOPTÉ
PAR LA COMMISSION.

ARTICLE UNIQUE.

Le deuxième alinéa de l'article 61 de la loi provinciale est remplacé par la disposition suivante :

« Ceux qui ont leur résidence effective à un demi-myriamètre au moins du lieu de la réunion, reçoivent en outre une indemnité de frais de route égale au prix du parcours du lieu de cette résidence au siège du Conseil provincial, soit sur les lignes de chemin de fer de l'Etat et des compagnies de transport, soit avec leur propre voiture, d'après le tarif fixé par le Roi en matière de frais de parcours accordés aux fonctionnaires de l'Etat. »